

HERCEGKÚTI HÍREK

HERCEGKÚT KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA
2010. OKTÓBER HÓ, 11. ÉVFOLYAM 10. SZÁM ÁRA: 160,- FT

Hercegkút Község Helyi Választási Bizottságának közleménye a 2010. október 3-i önkormányzati választás eredményéről

Polgármester és egyéni listás választás eredménye

Hercegkút községben megválasztott polgármester :
Rák József független jelölt
(Érvényes szavazatok száma: 255)

Egyéni listán megválasztott képviselők névsora:

Képviselő neve:	Érvényes szavazatok száma:
Götz István	125
Naár Attila	117
Naár Ferenc	117
Pandák Tibor	110

Mandátumhoz nem jutó jelöltek által elért szavazatok száma:

Joósz Antal	98
Bajusz László	92
Naár János	91
Götz Gábor	90
Matisz Antal	82
Hoffmann Imre	76

(A részvételi arány a választáson 50,9 % volt,
a névjegyzéken szereplő 577 főből 294 fő szavazott.)

Német Kisebbségi Önkormányzat választás eredménye:

Képviselő neve:	Érvényes szavazatok száma:
Stumpf Andrásné	158
Joósné Naár Erika	122
Naár Ferenc	109
Götz István	107

Mandátumhoz nem jutó jelöltek által elért szavazatok száma:

Naár Zsuzsanna	84
Stumpf Erika	69

(A részvételi arány a kisebbségi választáson 65,69 % volt,
a kisebbségi jegyzékbe vett 275 főből 180 fő szavazott)

Megyei Közgyűlés tagjainak választása szavazóköri eredményei

Hercegkúton:

FIDESZ/KDNP	222
JOBBIK	24
LEHET MÁS A POLITIKA	15
MAGYAR SZOCIÁLISTA PÁRT	14

Helyi Választási Bizottság

Önkormányzati hírek

Hercegkút Község Önkormányzata, 3958 Hercegkút, Petőfi u. 110.

Tel, fax : 06/47-346101, e-mail: hercegkut@pr.hu

Hercegkút Község Önkormányzat képviselő-testületének alakuló ülése

Hercegkút Község Önkormányzat 2010. október 3-án megválasztott képviselő-testületét a helyi önkormányzatokról szóló törvényben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően a választás napját követő 15 napon belüli időpontra hívta össze Rák József polgármester. A 2010. október 13-án megtartott alakuló ülésen Götz István körelnök köszöntötte a résztvevőket. Nádas Bálint a Helyi Választási Bizottság elnöke az első napirendi pont keretében részletesen beszámolt az önkormányzati választás eredményéről.

A második napirendi pont keretében a polgármester és a képviselő-testület ünnepélyes eskütetele következett, majd a HVB elnöke gratulált és eredményes munkát kívánt a megválasztott polgármesternek és képviselőknek és átadta részükre a megbízólevelet.

Rák József polgármester az eskütételt és megbízólevelének átvételét követően megköszönte a Helyi Választási Bizottság munkáját, valamint valamennyi képviselő-jelöltnek köszönetet mondott, hogy vállalták a megmérettetést és reményét fejezte ki, hogy a jövőben is aktívan részt vesznek a közösségi munkában. Megköszönte továbbá a választópolgárok bizalmát és támogatását.

A körjegyző elmondta, hogy Obersulm testvértelepülésről is figyelemmel kísérték a helyhatósági választást és több gratuláció is érkezett a megválasztott tisztségviselőknek. Harry Murso polgármester úr a következőket írta : „ Kedves József ! Szívből gratulálok a nagy választási sikeredhez. Ez a siker elismerés is Hercegkút polgárai részéről a közösség érdekében eddig kifejtett teljesítményedért. Tudod, a polgármesteri hivatásra igaz a mondás: „Mindenkinek senki sem tud megfelelni” Sok erőt, egészséget, a hivatali ügyekhez szerencsés kezet és Isten áldását kívánom Neked, mint polgármesternek. Örülök neki, hogy ismét sok megbízható és ismert polgárt választottak be a képviselő-testületbe és a kisebbségi önkormányzatba. Kérlek add át jókívánságaimat a megválasztott képviselőknek, valamint a megválasztott kisebbségi képviselőknek. Örömmel várom az újabb találkozást, remélhetőleg jó egészségben.”

A harmadik napirendi pont keretében jogszabályi kötelezettségnek eleget téve döntött a képviselő-testület a polgármester tiszteletdíjának megállapításáról. A köztisztviselői illetményalap és 4,5 szorzószám alapján. Rák József társadalmi megbízatású polgármester tiszteletdíja bruttó 174 eFt-ban lett megállapítva.

Az alakuló ülésen a képviselő-testület titkos szavazással a polgármester javaslatára Götz Istvánt választotta meg alpolgármesterré. A megválasztott alpolgármester e tisztségében esküt tett a képviselő-testület előtt.

A következő napirendi pont keretében a Szervezeti és Működési Szabályzat módosítására tett javaslatot a körjegyző. Az új egységes szerkezetű SZMSZ elfogadását indokolta, hogy több lényeges pontja megváltozik az idei választást követően. A képviselő-testület létszámának csökkentésével az eddigi három bizottság helyett egy működik tovább, a Pénzügyi-költségvetési Bizottság három belső taggal és két fő külső szakértő tag bevonásával. A testületi döntések előkészítését, végrehajtásának ellenőrzését végző bizottság összetételére a polgármester tett javaslatot: Naár Ferenc elnök, Naár Attila és Pandák Tibor képviselő, Nádas Bálint és Matisz Antal külső tag. Megválasztásukat követően a bizottságok külső tagjai esküt tettek a képviselő-testület előtt.

A képviselő-testületet az ülésen Rák József polgármester tájékoztatta az előző ülés óta történt eseményekről, az önkormányzat pénzügyi helyzetéről. A beruházások elszámolásával kapcsolatban beszámolt a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal részéről lefolytatott helyszíni szemléről, mely az Hercegkút épített örökségének megővése (UMVP) beruházás záró kifizetési kérelméhez kapcsolódóan történt meg október 5-én. Az IKSZT (Művelődési Ház felújítása) beruházás közbeszerzési eljárásának előkészítéséről a körjegyző adott ismertetést.

A polgármester felvázolta a nehéz gazdasági helyzetben az önkormányzatra háruló kötelezettségeket, az intézmények részéről jelen lévőket takarékos gazdálkodásra és együttműködésre ösztönözte. Ennek operatív formája október hónaptól a szerda délutánonként tartandó vezetői egyeztetés, melyen a Gyöngyszem Német Nemzetiségi Általános Iskola intézményvezetője, az Idősek Klubja vezetője, a Művelődési Ház vezető és a közbiztonsági szempontokat érintő témák miatt a Hercegkúti Polgárőr és Tűzoltó Egyesület vezetője, a körjegyző és a polgármester vesz részt. Az ülésen döntött a képviselő-testület a Nyugdíjas Találkozó időpontjáról (2010. november 12. péntek 14.00 óra), melyre valamennyi érintett részére meghívót is eljuttatunk.

Hercegekúti Német Kisebbségi Önkormányzat alakuló ülése

Hercegekúton az önkormányzati választással egy időben német kisebbségi önkormányzati választás zajlott a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény és a kisebbségi önkormányzati képviselők választásáról szóló 2005. évi CXIV. törvény alapján.

A 2010. október 3-án megválasztott kisebbségi önkormányzat október 13-án tartotta alakuló ülését. Joósné Naár Erika korelnök vezette ülésen az első napirendi pont keretében a Helyi Választási Bizottság elnöke, Nádasi Bálint tájékoztatta a jelenlévőket a kisebbségi választás eredményéről.

HVB elnöke elmondta, hogy 2010. július 15-ig 275 választópolgár kérte felvételét., ebből 180 fő vett részt a szavazáson. A szavazással és a választás eredményével kapcsolatban a törvényes határidőn belül kifogást nem nyújtottak be. Ismertette a kisebbségi önkormányzati képviselő jelöltek által elért szavazatok számát, a mandátumhoz jutott képviselők névsorát. Gratulált és eredményes munkát kívánt a megválasztott kisebbségi önkormányzati képviselőknek.

Dr. Stumpf Enikő körjegyző tájékoztatta a képviselőket, hogy a kisebbségi önkormányzati képviselő az alakuló ülésen, anyanyelvén, magyarul, illetőleg németül is leheteti az esküt. A négy évvel ezelőtti gyakorlatnak megfelelően a Hercegekúti Német Kisebbségi Önkormányzat megválasztott képviselői először magyar nyelven, majd németül tettek esküt, az eskü letételét aláírásukkal igazolták az esküokmányon, majd a HVB elnöke átadta részükre a megbízólevelet.

Én (név) mint a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény szerinti német kisebbségi közösség tagja, esküszöm, hogy képviselői tisztségem ellátása során kisebbségi közösségemhez hű leszek, az Alkotmányt és a jogszabályokat megtartom, a tudomásomra jutott titkot megőrzöm, munkám során választóim akaratához híven, lelkiismeretesen járok el, minden igyekezetemmel a német kisebbség anyanyelvének, hagyományainak, kultúrájának a megőrzésén és fejlesztésén fogok fáradozni. Isten engem úgy segítjen!

A körjegyző ismertette a jogszabályi előírásokat az elnök, elnökhelyettes választásáról: „a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/N. § (1) rendelkezéseiről, mely szerint: „Az alakuló ülésen a települési kisebbségi önkormányzat testülete a tagjai közül társadalmi megbízatású elnököt, az elnök helyettesítésére, munkájának segítésére társadalmi megbízatású elnökhelyettest választ.”

Egyhangú szavazattal elnökké Stumpf Andrásné, elnök-helyettesé Joósné Naár Erika képviselőt választották a HNKÖ tagjai. A megválasztott elnök Stumpf Andrásné megköszönte a bizalmat a választópolgároknak és képviselő-társainak, örömét fejezte ki, hogy ennek a kis közösségnek a német kisebbségét képviselheti. Elmondta, hogy a sváb hagyományörző munkát az eddigieknek megfelelően szeretné tovább folytatni, együttműködve a községi önkormányzattal. Reményét fejezte ki, hogy a kulturális hagyományörző csoportok továbbra is eredményesen fognak működni és a meglévő partneri kapcsolatok ápolására fognak törekedni.

Rák József polgármester gratulált a német kisebbségi önkormányzati választáson elért eredményhez. Hozzászólásában hangsúlyozta, hogy Hercegekút községben ismét önálló kisebbségi önkormányzat fog működni és abban a sajátos helyzetben van, hogy a településen még mindig többségben vannak a sváb származásúak és a megyében itt kérték legtöbbször felvételüket a német kisebbségi jegyzékbe. „A kisebbségi önkormányzattal bővül a közösségi munkában részt vevők köre, széleseedik a demokrácia. Kedvező összetételű a kisebbségi önkormányzat, melyben képviselve van a fiatalabb korosztály is, idegenforgalom terén jártas szakemberekre számíthat a vezetés a feladatmegosztás során. A kisebbségi hagyományörző munka sikeres folytatásához meg vannak az alapok, sok évtizedes tradíciója van a csoportok működésének, továbbá a meglévő hazai és nemzetközi kapcsolatokat kell tudni továbbra is jól ápolni. A hivatal a jövőben is minden segítséget meg fog adni a kisebbségi önkormányzat munkájához, az ülések lebonyolításához.” Eredményes együttműködést és Hercegekút fejlődése érdekében sok sikert kívánt a HNKÖ tagjainak.

A körjegyző felvázolta az előttük álló feladatokat: SZMSZ, az önkormányzattal megkötött együttműködési megállapodás felülvizsgálata, november hónapban a 2010. évi költségvetés alakulásának háromnegyedéves helyzetéről szóló tájékoztató megtárgyalása az aktuális feladat.

Rák József polgármester községünk sajátos helyzetéből – kisebbség a többség – adódó lehetőségek minél teljesebb kiaknázására hívta fel a figyelmet és reményét fejezte ki, hogy a sváb származású lakosság hagyományainak megőrzése, kultúra és nyelv ápolása terén továbbra is szép eredményeket fog elérni Hercegekút.

dr. Stumpf Enikő körjegyző

Emlékkő megáldás Károlyfalván

Október 17-én, a vasárnapi szentmisét követően került sor Károlyfalván a Denkingen községből származó emlékkő megáldására. Az ünnepi eseményre a helybelieken kívül meghívást kaptak az elszármazottak, valamint a zempléni sváb települések polgármesterei, nemzetiségi önkormányzati vezetői és az emlékkő állítás ügyét felvállaló civil szerveződések tagjai. Dr. Hauser Zoltán rektor úr, Károlyfalva szülöttje és a civil szerveződés vezetője a templomban mondta el ünnepi gondolatait. Beszédében méltatta az elődök érdemeit. Elmondta, hogy a 18. század közepén a falu alapítói nem kalandvágyból, hanem szükségből hagyták el a Schwarzwald-Baar-Heuberg vidékét. Zemplén számukra a továbbélés lehetőséget adta. Kevéske földet kaptak és helyet házaik megépítéséhez. Kemény munkával megteremtették az életük gazdasági alapjait. Istenbe vetett hittel éltek mindennapjaikat. Olyan értékeket teremtettek, amelyekből a mai utódok is meríthetnek. Példaként említette a szorgalmat, a kitartást és az összefogást. Hangsúlyozta, hogy a Denkingenből érkezett kő, amely az elődök szülőföldjének egy darabja, egyben szimbólum is. Szimbolizálja az összefogást, amely nélkül például nem tudták volna házaikat és templomukat felépíteni. Az elődök tiszteletének, emléküik megbecsülésének szimbóluma is.

A beszéd után az ünnepség a templomkertben talapzatra állított kő mellett folytatódott. Szebényi Gáborné, a Sátorajújhelyi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke rövid köszöntője után került sor az emlékkő leleplezésére. Ezt követően Kecskés Attila főesperes úr megáldotta az emlékkövet, amit a jelenlévők közös imája követett. Utána felolvasásra került a talapzatra helyezett emléktábla magyar és német nyelvű szövege. Az ünnepség zárásaként a Magyarországi németek himnuszát énekelte el a károlyfalvi énekkar.

Az ünnepség után az egyházközség és a nemzetiségi önkormányzat a vendégek és a szervezők részvételével állófogadást rendezett a parókia épületében, amit baráti beszélgetés követett.

Naár János

Kecskés főesperes úr megáldja az emlékkövet

A károlyfalvi énekkar

Az ünneplők egy csoportja

Hauser Zoltán méltatja a nap jelentőségét

A meghívott vendégek egy csoportja

Három szervező az emlékkővel

IMA

(Sára Lászlóné Nagysáp)

Isten, ki az égben vagy, hozzád fohászokodom,
Szívemet, lelkemet szent kezébe adom.
Legyen tiéd imám, munkám és örömöm,
Azt, hogy én még élek, hálásan köszönöm.

Köszönöm, hogy szeretsz és jó vagy hozzám,
Neveddel kezdem el minden nap a munkám.
Neveddel ébredek s úgy alszom el este,
Kis keresztemen az arcodat keresve.

Nézz rám Jézus, kérlek nézz a magas égből,
Juttass majd nekem az ígért üdvösségből,
De addig is, míg itt a földön engedsz élni,
Szeretném minden nap oltalmadat kérni.

Mert nem olyan könnyű ám itt lent az élet,
Sokszor látom, hogy a munkám semmivé lett.
Öregszik az ember, fogytán az ereje,
Ez a kor már nem olyan, mint életünk eleje.

Nem sikerül minden úgy, ahogy szeretném,
S egyedül a megoldást hiába keresném.
De Te adtál nekem mellém segítséget,
Ezért én még élek, hón áldalak Téged.

Drága gyermekeim állandóan jönnek,
Azért nem hullanak szemeimből könnyek.
Szorgalmasan jönnek, s amit tudnak tesznek,
Engem szeretettel mindig körül vesznek.

Segítő unokák vidám nevetése,
Kedves dédunokák meleg ölelése.
Ettől szép az élet, ez mind olyan öröm,
Istenem, Teremtőm, ezt Neked köszönöm!

Bár minden embernek jutna ily öregség,
Most már csak kerüljön el engem a betegség!
Hogy még néhány évig itt a földön éljek,
S addig is Tebenned bízzak és reméljek.

Áld meg mindazokat, kik engem szeretnek,
Segítsd őket Istenem, nagyon szépen kérlek.
Adj nekik örömet, erőt, egészséget,
Úgy ők is sokáig dicsőítenek Téged.

Engem pedig segíts még olyanná lenni,
Hogy tudjak majd mindent a kedvükre tenni.
Hogy nekik ne legyen sok bajuk énvelem,
Ne legyen majd teher számukra életem.

S ha elérkezik órád, Benned lesz reményem,
A fájdalmaikat kérlek, majd segíts elviselnem.
És hogyha életemnek végét már megszabtad,
Mutasd meg Jézus nekem országodat.

Ne sokalld Istenem, hogy állandóan kérek,
De ha segítségeddel majd országodba térek.
És akkor is, ott is, Tehozzád könyörgöm,
Azokért, akiket itt hagytam a földön Ámen.

(egy hercegekúti nyugdíjas olvasó válogatása)

Új kötetel köszöntötte a falu létrejöttének évfordulóját Hercegkút

Alapításának 260. évfordulóját ünnepelte 2010. augusztus 13-15-én Hercegkút. A rendezvénysorozat kiváló lehetőséget adott arra, hogy méltó keretek között mutassák be az elmúlt évek fejlesztésének eredményeit, köszöntsék azokat, akik sokat tettek a közösségért. E program részeként mutatták be Hercegkút történetét, az alapító családokat és néprajzi örökségét feldolgozó kötetet is.

Az 1750. augusztus 15-én kelt telepítő irata tanúsága szerint a falu német nyelvű lakói szervezett telepítéssel érkeztek Baden és Württemberg tartományokból, a Fekete-erdő (Schwalzbald) vidékéről új hazájukba, s hozták létre akkori nevén Trautsondorfot. A falu határát a sárospataki uradalom területéből szakították ki, kijelölve a helyüket a Zempléni-hegyek lábánál, közel a városhoz. Nevüket az őket befogadó uradalom osztrák eredetű földesuráról, Trautson hercegről kapták.

A földműves falu lakói többségében negyed és féltelkes jobbágyok voltak, de akadtak köztük iparosok is. Bekapcsolódtak a vidéken ekkor már virágzó szőlőtermelésbe, első osztályú szőlőik a Tokaj-hegylajai borvidék részét képezték. 1776-ban a falu 81 családja már 170 darab szőlőt művelt.

Az elmúlt két évtizedben számos környékbeli település jelentette meg falumonográfiáját. Feldolgozva a természeti, történeti, néprajzi értéket. Hercegkút bő egy évtizede Hőgye István tollából úgyszintén kiadta a település történetét. E kötet sikere mellett sokoldalú kutatómunkát indított el. Hőgye István munkája nyomán a Zempléni Levéltárban megőrzött forrásanyag vált ismertté, mindenki számára közkinccsé.

Dr. Tamás Edit és Naár János a könyvbemutatón

Az itt élők körében azonban mindinkább megfogalmazódott az az igény, hogy betelepülőként ne csak a Hercegkúton megélt történelmi folyamatokról legyenek információik, hanem családjaik, népük történetét az itt eltöltött két és fél évszázadnál hosszabb időre is vissza tudják vezetni. Ebben az időszakban azonban életük még nem a történelmi Magyarország, hanem a Német-Római Császárság területén zajlott.

Egyedülálló, s különleges vállalkozása a magyarországi helytörténet- és családkutatásnak a most megjelent kötet. Az eredetileg 59 család letelepedésével létrejött Trautsondorf alapítóinak történetét Naár János úgy dolgozta fel, hogy aprólékos, hosszadalmas munkával a helyi és a sárospataki római katolikus anyakönyvek mellett nagyszámú németországi forrásanyagot is áttekintett. Feltérképezte az egyes családok eredeti lakóhelyét, kiindulási településüket, a nevek eredeti írásmódját, a névváltozatokat. Bemutatta a falut alapítókat, nyomon követte leszármazottaikat.

Kutatásának eredményeit egy nagyon részletes település- és családtörténeti fejezetben találjuk meg a kötetben. Ennek első részében Trautsonfalva létrejöttéről, a bevándorlás módjáról, okairól foglalta össze a rendelkezésre álló információkat. Külön áttekintette azt is, honnan jöttek az elődeik, s a telepítési levél magyar és német nyelvű közzétételével a frissen letelepedettek jogait és kötelezettségeit is összefoglalta. A *betelepülők* fejezettrészen családonként tekinti át a trautsondorfi familiákat, s egyúttal bemutatja a kibocsátó településeket is. A részletes családfákon nyomon követhetjük a leszármazottakat.

A *Renquishausenből* betelepülő Rackh, Mathes, Majer, Moser, Straub; a *Denkingenből* érkező Hörmlé, Fetzner, Merkle, Roos; a *Wehingen*t elhagyó Alber, Fischinger, Narr; a *Lautlingenből* elszármazó Götz, Stumpf, Schmied; a *Margrethausenből* elinduló Bals; a *Binnwangen*t elhagyó Hoffmann; a *dél-badeni* Winkler; a *badeni* Kerchner; a *Luttingenből* származó Bäumle, Ulimájer, Eschback, Frikker; a *Harpolingenből* elinduló Baumgartner; a *felső-svábföldi* Bosch; a *Dürrheimből* bevándorolt Braun; a *Schweinungenből* elindult Göttli, Kleiner, a *bubshelmi* Kult; az *Empfingenből* induló Joósz; a *trautsondorfi* Biechi; az *Ebingen*t elhagyó Schmied;

Renqishausan temploma

a pontosan településhez nem azonosítható Fischer család tagjai, a Krámer, a Weiser, a Müller, a Stéher, a Szmerklo, a Wéber, a Haurek, a Veldeh, a Lindner, a Krem, a Peder, a Panholtzer, a Hazlebek, a Heller, a Schibenszer, a Keller, a Rhiss, a Hermlí, a Puck, az Oszter, a Gromer, a Dobler, Kerli, az Akle, a Kalderszem, a Digeszer családok képviselőivel hozták létre a falut..

A most megjelent kötet külön értéke, hogy ezen munkát a falu szülötte, egy olyan nagyszerű kutató készítette, aki maga is őseit kutathatta, hiszen családjá ott volt a betelepítettek körében.

Trautsonfalva népessége a XVIII. században gyorsan növekedett. 1774-ben 76 jobbágy, 5 házas zsellér lakta családjával. 1784-ben a 431 lakosú faluról a következőket írták: „... Szőlő Hegyek allyán fekszik... Szántóföldgye, Rétye, Erdeje bőven telik a Pataki Határbul, ugyan ezért Semmibül sem látnak szükségét...”, (Kazinczy Ferenc, 1789). Jól kifejezi az itt élők lelkiületét a XVIII. századi eredetű pecsét ábrázolása. Mélyen vallásos közösségük mutatkozik meg abban, hogy a Madonnát a gyermek Jézussal tették a pecsét közepére. Ugyanakkor rákerült a szorgalmat, az éberséget szimbolizáló kakas figurája is.

Nagy szükség volt ekkor szorgalmukra és kitartásuk, hiszen munkáskezekben szűkölködött Magyarország és másfél évszázados háborúskodás után kellett betelepíteni, újjáépíteni az országot, megkezdni a mezőgazdasági termelést.

A múlt idővel gyarapodó falu földesurai változtak. A Trautson-család férfi ágának kihalását követően a Királyi Kamara birtoka volt, majd 1807-ben Bretzenheim Károly Ágost birtokába került. A herceg a Rajna vidékéről költözött Sárospatakra. Birtokba kerülése idején Trautsonfalva lakói szorgalmának köszönhetően a falu határát már első osztályú szántóföldként említették a korabeli források.

A földje, az első osztályú szőlők és a XIX. század első felének gazdasági fellendülése kedvezően befolyásolta a falu katolikus, német nyelvű lakóinak életét. 1828-ban már 699-en laktak a településen. 1864-ben részletes leírás készült határáról és lakóiról:

Ez pl. említi a falu „felső és alsó mezeje”-ét. Fontos mondatot olvashatunk a dűlőket bemutató részben: „Küporos alja szántóföld, a pinczék felé menve nyugotnak a felette emelkedett, illetőleg S.N. Patak határában eső Küporos hegyi szőlők...” Eszerint 1864-ben már említést tettek a falu ma méltán híres pincéiről. Olvashatunk ugyanakkor a „Pogány kút hegyi szőlők”-ről, „S. N. Pataki határbeli Hosszúhegyi szőlők”-ről, „Gombos hegyi szőlők”-ről. Megtudhatjuk, hogy a „Veleczi gödör” helyén egykor „Veleczi nevezetű ember szőlője” volt. Ír a „Gombos hegy alja alatti pinczék”-ről. A község „Nagy és Új útszából és az itató kőből” állt ekkor. Ezen 142 házat, s ugyan ennyi kertet, valamint egy római katolikus templomot, lelkész lakot és egy jól rendezett iskola épületét számlálhatták össze. Utóbbiban 130 gyermek tanulhatott.

A falu mélyen vallásos római katolikus közössége 1788-ban építette a lélekszámának megfelelő nagyságú templomot. Az egyházközség és a templom történetét külön fejezet tekinti át a kötetben, ugyancsak Naár János tollából. A részletes feldolgozás közzéteszi a falu római katolikus plébánosai és káplánjai nevét és életútját is. Találunk köztük nevezetes személyeket, s érdekes életpályákat. A filiális időszakban szolgálatot teljesítő Wittmann Ádám később pl. egyházfő volt Pécsen. Wiser Antal Nyugat-Indiát is megjárva került Sárospatakra, s szolgált így a trautsondorfiakat is. Az 1845-47-ben helyettes lelkész Liptsey György később címzetes püspök lett. Az 1899-1915 között Hercegkúton plébános Payer Ferenc a Kassai Egyházmegye püspöki helynöke,empléni főesperese lett távozása után. A falu szülötte volt Dr. Götz Pál pápai protonotárius kanonok, főesperes, ki élete végén Sárospatak plébánosa, s egy rövid időre szülőfaluja helyettes plébánosa is.

Az itt élők szorgalma, vallásossága mellett éppúgy meghatározója a településnek az innen származó római katolikus papok magas száma. A most közzétett kimutatás 14 e faluban született, teológiai végzettségű, plébánosként szolgáló személy életútjával ismerteti meg az olvasót. Legtöbben közülük a Götz és a Stumpf családból kerültek ki: Götz Bálint (1892-1963), Götz Miklós (1915-1989), Dr. Götz Pál (1927-1999); Stumpf Antal (1818-1875), Dr. Stumpf Sándor, Dr. Stumpf Mátyás (1905-1945).

Mélyen kifejezi a pappá válás hagyományokba tagozódását a Magyar Katolikus Lexikonból vett idézet:

„Hercegekút hagyománya szerint Szent Anna napjára (július 26.) az ott született papok mindannyian hazatérnek szülőfalujukba. Az ünnepélyes nagymise után családjuk körében vendégeskednek.”

Már a XIX. század második felében megindult a település magyarosodása. *„Mivelhogy majd minden oldalról magyar ajkú népességtől körülvételek, s különösen pedig igen közel fekszik SN Patak városától, melynek tiszta magyar ajkú lakossága..., akikkel is e község lakossai naponkénti érintkezésbe jönnek,... Külömben maga e község R. chat. Népeisége is – bár ragaszkodik német anya nyelvéhez... jelen időkhöz egészen tisztán, és észrevehetetlen hiba nélkül elbeszél magyarul, sőt e nyelven olvas és ír...”* Pesty Frigyes jegyezte le ekképpen tapasztalatait 1864-ben.

A XIX-XX. század fordulóján már 899-en éltek a (akkori írásmód szerint) Trauczonfalván, a és a korabeli statisztika már magyar anyanyelvűként írta le őket. Ekkor miként 10 év múlva is csupán hárman vallották magukat német anyanyelvűnek. A magyarosodás folyamata a polgári fejlődés időszakában kétségtelenül megindult, de ezek az adatok nem valós folyamatokat mutatnak. A kétnyelvűvé váló közösség és a politikai elvárások is tükröződnek az egységesülés felé törekvő társadalmi folyamatok közepette. A falu nevének (Hercegekút) megváltoztatása is jelzi (sok más nemzetiségi település névváltoztatásával egyetemben) a XX. század első évtizedének országos elvárásait. Az 1920-as években még inkább meghatározóvá vált a településen a magyar nyelv térhódítása, melyben az oktatás és az egyház is szerepet vállalt. 1930-ban a több mint 1100 lakos között már csak egy személy vallotta magát a statisztikában németnek. Miközben a nemzetiségi nyelv (a magyarosodás folyamatával párhuzamosan), a szokások még éltek, aközben az itt élők már eleget tettek a közigazgatás elvárásainak s magyarnak vallották magukat.

A második világháborút követően a magyarországi német lakosság kitelepítése nem érintette a települést, hiszen statisztikailag magyarrá lettek korábban. A háború végnapjai azonban traumatizáló, kitörölhetetlen, s hatásaiban visszafordíthatatlan következményekkel jártak. A szovjet-orosz megszálló/felszabadító hadsereg malenkij robotra 135 helybelit hurcolt el 1945. január 2-án. Vittek nőket, férfiakat, fiatalokat és idősebbeket egyaránt.

A kis munkából évek lettek, csak több csoportban, 1946 és 1949 között térhettek haza. S 16-an soha nem láthatták újra szülőföldjüket, idegen földben nyertek végső nyugalmat. Az elhurcolás körülményeivel külön tanulmány foglalkozik a kötetben. Megtaláljuk a Szovjetunióban meghaltak teljes névsorát is.

A polgári lakosság elhurcolásának megfordíthatatlan következménye lett a magyarosodás folyamatának gyors és átmenet nélküli befejezése. A felnövekvő generációk tanulási folyamatából kimaradt ősiek nyelve. Megmaradt, őrizték viszont közösségüket összefogó kultúrájukat, szokásaikat, mély katolikus vallásukat. Erre a „nemzetiségi kulturális kötődésű” közösségre támaszkodva indulhatott el a hagyományok és a származásuk tudatos vállalása. Népdalkör, tánccsoport jelezte már a nyolcvanas években a népi kultúra megőrzésének igényét, míg 30 égnéhány évvel ezelőtt megindulhatott az iskolában a német nyelvoktatás.

Ma Hercegekút sváb hagyományainak ápolása, a német nyelv megőrzésének sajátos formája – a környék nemzetiségi településeinek tapasztalatokkal összehasonlítva – sikertörténet. Eredményesen működő német nevelési programú óvoda, vonzó német nemzetiségi nyelvoktató programot megvalósító általános iskola (4 osztály); a törvények változása folytán 1998-2006 között Német Nemzetiségi Községi Önkormányzat, 2006-et követően Német Kisebbségi Önkormányzat. 2002-től német nemzetiségi hagyományokat bemutató falumúzeum; együttműködés, majd 2006-ben testvér települési szerződés Obersulm városával. Működő civil szervezetek, kezdeményezések, köztük Hercegekútiért Alapítvány.

A XX. század közepén még egy egységesen földművelésre és állattenyésztésre berendezkedett falu portáinak képét mutatják a korabeli fotók. Hagyományos, rendszeresen karbantartott parasztházak, gazdasági épületek (csűrök) álltak a szépen rendezett portákon. Jellegzetesek a házak, az ablakok, maga az utcakép.

A XX század falusi világát, népi kultúráját, néprajzi hagyományait Balassa Iván néprajzkutató gyűjtötte össze, s dokumentálta, létrehozva egy ma már pótolhatatlan adatbázist. Részletesen és szemléletesen tárul eléünk 1957-es gyűjtése révén a faluban folyt gazdálkodás. A szántás, a vetés, a betakarítás munkafolyamatait, éppúgy megismerhetjük az egykori mesélők által, miként a kender feldolgozást, az állattartást. Közlésre került gyűjtésből néhány jellemző idézet:

„Általában az őszi vetésnek az ideje Szent Mihály nap előtt nyolc nappal és utána nyolc nappal.” „Eke még nagyon sokáig fa gerendelyű volt. Amikor 41-ben bevonultam katonának, akkor vettünk egy új vasekét, de most már a faluban mindenkinek vas ekeje van.” „Mindig kézzel vetettünk, csak tavaly ebben a forradalmi időben vettünk egy vetőgépet.” „Trágyázásra minden földre minden harmadik évben kerül sor. Ha nem trágyázunk, akkor nem lesz belőle semmi. Amikor trágyázunk, akkor először jön bele krumpli. Akkor aztán megint jön bele búza, gabona, árpa, vagy kukorica. De trágyázni mindig krumpli alá szoktunk.” „Mindenre hordtam ganajlevet, hordtam a lóberére, hordtam a tarlóberére is, azt is nagyon meghajította.” – mondta az egykori mesélő. Ugyanő visszaemlékezett a műtrágya megjelenése kiváltotta idegenkedésre, majd általános elfogadására is:

„Ezelőtt nem nagyon akarta senki sem, mert nem nagyon ismerte a műtrágyát. Most már a nép rájön, hogy jobb is, meg könnyebb is, nem bírja az ember ezt a trágyát, hanem pótoljuk ezzel a műtrágyával és nagyon megéri, a nép is már rájön, hogy csak megéri az a 48 forint, az meg nem a világ s akárhova az ember csak szórja mindjárt észrevenni, hogy na itt műtrágya volt.”

A kötet néprajzi gyűjtésének külön fejezete foglalkozik az udvarláshoz, lakodalomhoz kapcsolódó szokásokkal: „Járás a fiúnak a lányhoz kedden és csütörtökön, szombaton és vasárnap. De már a többi napokon például hétfőn vagy szerdán vagy pénteken nem mehetett el. Csak este mehetett el a legény, mert mi gazdálkodók vagyunk, itt nem volt korzó, itt nem lehetett akármikor menni, mert úgy a lány el volt foglalva a házi dolgokkal, más egy ilyen felnőtt lány, a fiúnak is; más csaknem apa helyettesnek vagy gazda helyettesnek kellett helytállni a jószág körül. Mondta az apja neki, hogy mindent rendbe tenni a jószág körül. hiába máma kedd van, csütörtök van vagy szombat este van vagy vasárnap is, nem volt neki megengedve, hogy na most már talán vasárnap délután mehet. Ha volt is valahol szórakozás vagy volt is a fiataliságnak valahol egybekelése, már így társaságba, nem mehetett míg a dolgát el nem végezte.”

Korábbi publikáció által ismert Balassa Iván házberendezést megörökítő gyűjtése, melynek néhány részlete került be a kötetbe: „Tornác régebbi házak előtt is volt, de csak egyszerű fa oszlopokon. Most már zárt tornácokat csinálnak. Azoknál már van könyöklő is.” E részlet is jól mutatja az épületeken, portákon tapasztalható hagyományok és újítások együttélésének készségét, harmóniáját. Rendkívül szemléletes az a fotósorozat, melyen Balassa Iván a házépítés folyamatát örökítette meg. Kevesek vállalnák ma már azt a munkát, melyet egykor az asszonyok végeztek, melyet a fotók idéznek fel.

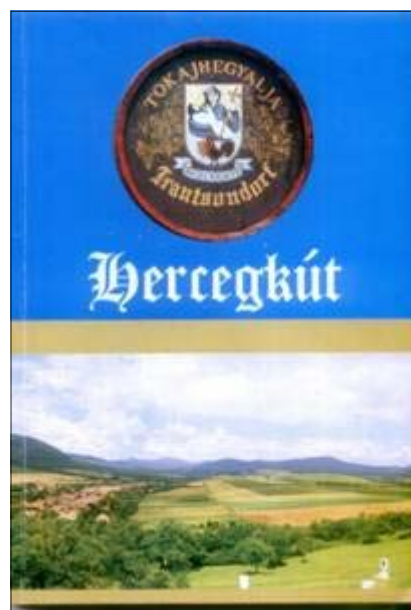
Napjainkban egy épületeit már kicserélt, de ugyanolyan rendezettséget, tisztaságot sugárzó porták sorakoznak a faluban, miként az ősök idejében. A templom azonban a régi, melyben a nagyapák, dédapák is imádkoztak. Ott áll a paplak, az iskola is ahol a régen elszármazottak megszokásból kereshetik. Fel-mehetünk azonban az új Kálváriára, ahol a kápolna éppúgy a falubeli hívek adományából készült, miként évszázadok óta a templomban minden.

A pincesor is a régi. A XIX. századot éppúgy megtaláljuk ott, miként a XX. század változásai is nyomon követhetők. Valami azonban változott. A pincesor, s így a falu is 2001 óta a Világörökség része. A Tokaj-hegylajai borvidék olyan tárgyi öröksége, mely nagy múltú, miként a múzeumként megbecsült épületek bármelyike. Ugyanakkor étellel teli és fejlődő, s reméljük a sokaknak munkát és megélhetést biztosító szőlő és borkultúra is.

A Világörökségi cím odaítélésekor a múltat és a jelent értékelték. Bízunk benne, hogy egy sikeres jövőt nemcsak kijelöltek, hanem az itt élők, köztük a hercegkútiak is megvalósíthatnak!

A múlt ismerete és megbecsülése, az ősök előtti főhajtás mind a jelennek, mind a jövőnek alapja kell, hogy legyen. Ebben segíthet a most megjelent könyv, melyet jó szívvel – részben szerzőként és szerkesztőként – munkatársaim nevében is ajánlok figyelmükbe.

Dr. Tamás Edit

**A Hercegkút című új kiadvány
2000,-Ft/db áron megvásárolható a
község házában vagy postai utánvétellel .**

A Nyugdíjas Klub hírei

Nyugdíjasaink egy csoportja szeptember 18-án a falu kisbuszával Monokra, a híres zarándokhelyre indult, hogy az ottani híres búcsú áhítatában részesüljön.

Isten zarándok népe vagyunk, az örök haza felé zarándoklunk. Ennek „előképe” az, amikor emberek indulnak el egy-egy földi zarándokhelyre, mert ez a megtett út az ember életének útja, mely átvezet a jelenből a jövő életbe, az ideig valóból az örökkévalóba.

Erre éreztek rá, akik valóban vállalták a zarándoklatokat, félre tudták tenni mindennapi dolgaikat, kiszakadtak a megszokott, egyhangú ritmusból és a zarándokúton és zarándokhelyen – imádkozva, énekelve- közelebb kerültek az éghez.

A zarándokút fáradságait vállalva mutatták meg, hogy áldozatok árán is szeretnének eljutni valahová, jelesül egy kegy- vagy búcsújáró helyre.

Ezzel igazolták, hogy az üdvösség sem nyerhető el áldozatok nélkül: életünk áldozata annak célja, az örök élet.

Ezt tették és teszik azok, akik immár 100 éve vettek és vesznek részt az azóta már fogalommal vált „monoki búcsún”.

100 évvel ezelőtt indult el az a kezdeményezés, hogy Monokon Kálvária kápolna épüljön stációkkal.

Az akkori plébános, Petsár Gyula 1908. október 26-án levelet írt a „Nagyságos Uradalmi Kormányzó Úr”-nak, amelyben felveti a Kálvária építésének ügyét is:

„Évek hosszú során át rakosgatták híveim filléereiket, hogy egy Kálváriát építhessenek, ahol fejleszthetik vallásos buzgalmukat s azt oly fokra emelhetik, ahol észrevétlenül suhannak el azok a törekvések, amelyek az Isten és vallás fogalmát ki akarják zavarni az ő egyszerű lelkükből s ezzel együtt kiölni belőlük az édes haza fogalmát.”

A hercegkúti nyugdíjasok szeptember 18-án részesei voltak eme vallásos áhítatnak, mely lelkieken való megerősödést és megnyugvást jelentett számukra.

Verőfényes, őszi napsütésben ért minket a szüret ideje.

Az „égiek” velünk voltak, mindenki szép időben szüretelhetett.

Az Egyházközség szőlőjét ezen sorok írója és jó néhány klub-tag is szedte, amely igencsak nagyszerű élményt jelentett.

Sok jó ember gyűlt össze, sok ügyes kéz szüretelt, így hamar be is fejeztük a munkát.

Kellemes, hasznos időtöltés volt, örülök, hogy én is ott lehettem!

A Klub dolgozói

Szalonnasütés október 21-én az őszi színekben pompázó ligetben

A málenkij robotra elhurcoltak emlékművének felszentelése

2010. szeptember 25-én szombaton délelőtt 10.00 órakor került sor Tarcalon a Vinnai dűlőben a „Málenkij robotra elhurcoltak” emlékművének felszentelésére. Az ökumenikus szertartáson a tarcali, rátkai, hercegekúti és bodrogkisfaludi elhurcoltak képviselőiben is sokan részt vettek. Az emlékműállítás Páll János tarcali lakos kezdeményezése volt, akinek az édesanyja szintén átélte az elhurcolás nehéz éveit.

Páll János szőlőbirtoka tövében elhelyezett fagereszt mellett Simonfi Péter fafaragó – népi iparművész szobra található, az emlékmű talapzatán az alábbi felirat áll:

„Az 1945 januárjában a Szovjetunióba
„Málenkij robotra” elhurcoltak
65. évfordulójának emlékére

Összetört életek... Összetört szívek...
Összetört családok.....Összetört sorsok

„A kérdés megválaszolatlanul maradt,
miért kellett bűnhődniük”

A megemlékezésen dr. Kerényi Lajos piarista atya szívet melengető derűvel szólt sorstársaihoz és emlékezett vissza a szénbányákban eltöltött évekre.

A hideg, szeles időben megtartott szertartást követően a szervezők a Tarcali Borok Házában egytál-étellel látták vendégül a meghívott vendégeket.

dr. Stumpf Enikő körjegyző

Középen : Hoffmann Mátyás, Vinkler Józsefné,
Koczák Andrásné és Naár János hercegekúti elhurcoltak

Suli☀tár

A gombák titokzatos világa címmel nyílt kiállítás **szeptember 21 és 22 -én** Sárospatakon a Művelődési Házban. Ahogy a cím is elárulja, a mai kor tudományágainak is még sok felfedezni valója van a gombák világában, egyre nagyobb szerepet tölt be életünkben. A Zempléni Gombász Egyesület rendezte a kiállítást, amelynek a célja az volt, hogy minden korosztályban felkeltse az érdeklődést a természet e csodálatos teremtményei iránt.

173 gombafajt feldíszítve, természetes környezetét visszavarázsolva várta az érdeklődőket.

A gombák sokszínűségét mutatták be, egyúttal óvatos és körültekintő gyűjtésre irányították a figyelmet. Hétfő délelőtt az önkormányzat által biztosított autóbusszal jutottunk be valamennyi gyerekkel a kiállítást megtekintetni, kedden pedig minden osztályból egy gyerek képviselésével csapatok közötti vetélkedőn vettünk részt. Az iskolák csapatainak megrendezett vetélkedő új színfoltja volt a rendezvénysorozatnak, ahol az alsó tagozatos gyermekek gombákról való tudása, tájékozottsága játszott szerepet.

Ez az igényesen megtartott rendezvény arra hívta fel a figyelmünket minden, hogy használják ki a szabadidő eltöltésének egyik legjobb módját, az erdőjárást, kirándulást. Járjanak nyitott szemmel, vegyék észre a természet apró takarítómestereit, a gombákat. Ne féljenek tőlük, de ismerjék meg a gyűjtésükkel és fogyasztásukkal kapcsolatos veszélyeket!

Gombakiállítás Sárospatakon

A mesemondó verseny résztvevői

Mesemondó versenyen vettek részt iskolánk tanulói **szeptember 30-án** Sárospatakon, melyet A Művelődési Ház rendezett Benedek Elek születésnapja alkalmából. A könyvtárban már több éve hagyomány, hogy ezen a napon, melyet a Népmese Napjaként tisztelünk, versenyt rendeznek az általános iskola alsó tagozatos tanulói számára, hiszen fontos a népmesék fennmaradása és a mesékben élő bölcsesség továbbhagyományozása. Nekünk pedagógusoknak fontos feladatunk közé tartozik, hogy gyermekeinket ráhangoljuk, biztassuk a mesék szeretetére és olvasására.

A versenyre népmesék sokaságából választhattak a versenyzők. Több településről érkeztek a tanulók, hogy megmérettessék magukat, akiktől szebbnél szebb meséket hallhattunk nagyon szép előadásokban.

A zsűri két kategóriában értékelte a szereplőket s a helyezettek értékes könyvjutalomban részesültek. Iskolánkat a 3. évfolyamból Bánhegyi Vanda és Jaskó Emma, a 4. évfolyamból Ambrus Borbála képviselte. Örülünk, hogy részesei lehettünk e versenynek és gratulálunk tanulóinknak szorgalmas munkájukért és jó szereplésükért

Október 18-án, kedden délelőtt Komlósikára látogatott el iskolánk 3 tanulója és két tanító néni. A rendhagyó szakmai nap első felében egy ruszin bemutató órát láthattunk.

Komlósikán több szempontból is különleges módon tanulnak a gyerekek: mindössze 11 tanuló jár az iskolába, 2-6. osztályosig. Ők mindannyian egy tantárgyban tanulnak. A másik érdekessége az iskolának, hogy a gyerekek –egy, ma már holt nyelvet- ruszint tanulnak. Nagyon érdekes és különleges élmény volt egy ilyen tanítási óra rejtelseibe betekinteni.

A népismereti óra keretén belül bepillantást nyerhettünk a falu hagyományaiba ill. szokásaiba, s néhány ruszin mondókát és dalt is megismerhettünk. A program második felében került megrendezésre egy rendhagyó versmondó verseny, ahol a gyerekek 4 nyelven: ruszinul, szlovákul, németül és magyarul szavaltak el egy-egy verset. Érdekes élmény volt mindannyiunk számára ez a „nemzetiségek találkozója”.

A bemutatók végén minden tanuló egy-egy szép könyvet kapott ajándékba. A nap zárásaként szakmai értekezést tartottak a tanítók, majd egy finom ebéd elfogyasztása következett, mely után minden résztvevő élményekkel gazdagodva térhetett haza.

Tanítók

Nemzetiségi Találkozón Komlósikán

Könyvtári szolgáltatások a Művelődési Házban

A Művelődési Házban a szórakozási lehetőségek, a Teleház szolgáltatásai mellett a Könyvtár is egyre bővülő könyvtárral várja az olvasás szerelmeseit. A sárospataki Kistérségi Társuláshoz csatlakozott könyvtárunk minden évben jelentős összeggel gyarapíthatja a könyvek és egyéb kiadványok számát. A válogatás során igyekszünk olyan könyveket vásárolni, amelyek sokféle érdeklődést ki tudnak elégíteni. A legkisebbeknek szánt meséskönyvek, gyermekirodalmi művek mellett a diákoknak hasznos segítséget nyújthatnak a kötelező és ajánlott olvasmányok. Természetesen nemcsak a tanulmányaikhoz szeretnénk segítséget nyújtani, hanem szépirodalmi regényekkel, a legújabb kiadványokkal is igyekszünk olvasásra biztatni a fiatalabb korosztályt. Az idősebbeknek történelmi tárgyú könyveket, magyar írók műveit ajánlhatjuk. Lehetőség van idegen nyelvű, elsősorban német kiadványok, valamint hangos könyvek kölcsönzésére is. Ezen kívül természetesen még sok-sok érdekesség és újdonság várja a könyvek kedvelőit.

Az őszi munkák befejezése után talán több idő lesz pihenésre, kikapcsolódásra, ezért kedvcsinálónként minden lapszámban megjelentetünk egy-egy válogatást a legújabb művekből.

Márai Sándor: A gyertyák csonkig égnek,
Szindbád hazamegy

Erich Kästner: A két Lotti

Franz Kafka: A per

Tracy Hogg: A suttygó titkai 1, 2 – A csecsemő gondozása és nevelése, A suttygó mindent megold

Szepes Mária-Nemere István: Az élet örök

Dan Brown: Az elveszett jelkép

Moldova György: Az utolsó tölteny

Adam Troy Castro: Barangolás Harry Potter világában

Deepak Chopra: Élet a halál után

Wass Albert: Elvész a nyom, Kard és kasza I-IV.

Erich Knight: Lassie hazatér

Partitúra – Utolsó beszélgetés Polcz Alaine-nel

Shakespeare: Rómeó és Júlia

Karinty Frigyes: Utazás a koponyám körül

Aki könyvet szeretne kölcsönözni, kedd kivételével minden este 18 órától meglehet a könyvtárban. Ami helyben nem található meg, szívesen megszerezzük könyvtárközi kölcsönzés keretében. Minden jelenlegi és jövőd könyvtári tagot, olvasót szeretettel várunk!

Joósz Antal könyvtáros

A Heimat Néptánc Egyesület programjairól

„Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak...”, ismét elmúlt egy nyár, de a hangulata és melegsége bennünk él. Ezt erősítik mindazok a programok, melyeket egyesületünk tagjai a fellépéseken, táborozás során átéltek.

A nyár küszöbén jártunk, mikor június 13.-án, Hercegkúton első alkalommal megrendezésre került a Gyermek- és Ifjúsági Nap. Óvodás és kisiskolás csoportjaink mellett egyesületünk felnőtt táncosai is szerepeltek. Mindnyájan örömmel készültek e jeles alkalomra, hiszen ez a nap értük és róluk szólt.

Szintén júniusban egy Bodroghalmi meghívásnak tettek táncosaink örömmel eleget, ahol a helyi falunap kulturális műsorában örvendeztették meg a közönséget sváb táncokkal.

Június 26.-án a hagyományos falunapi rendezvényen Károlyfalván szerepeltek sikeresen táncosaink.

A fellépéseket és az egész éves munkát júliusban egy kis pihenés követte. Kicsi pihenés, hiszen számos fellépési lehetőség várt a táncosokra.

Idén, mint már oly sok éve, a hercegkúti fiatalok a Tarjáni Ifjúsági Táborban táborozhattak. Így tudott az idén, augusztus 1.-je és 5.-e között 14 táncosunk 5 napot Tarjában tölteni. Az itt eltöltött idő alatt megismerkedtünk Alsónémedi és Szatmárnémeti településekről érkezett svábokkal. Nagy örömünkre lehetőségünk nyílt a magyarországi sváb táncok egyik neves koreográfusával, Manninger Miklóssal megismerkedni és tőle új táncot tanulni. Beszélgetésünk során kiderült, hogy már járt táncegyüttesével Hercegkúton és hogy az itt eltöltött időre örömmel gondol vissza és nagyon szívesen jönne hozzánk újból koreográfiát betanítani.

A tábor alatt megismerkedtünk az Alsónémediekkel, akiknek vezetője elmondta, hogy szívesen látják táncosainkat a náluk évről-évre megrendezett hagyományos fesztiváljuk valamelyikére. A táborvezetők és a táborlakók mindnyájan nagyon kedvesek voltak és szeretettel várnak vissza a jövőben is bennünket.

A Tarjában töltött idő alatt megismerkedtünk a Szatmárnémetiből érkezett fiatalokkal. Gabriella, a vezetőjük nagyon örült, amikor megtudta, hogy a közelükből érkezünk mi is, ugyanis ők hagyományos sváb fesztivált rendeznek meg otthon évről-évre, ahol szívesen látnák táncsoportunkat. Így a hazaérkezésünket követően egy közös megbeszélés után a Szatmárnémeti meghívást táncosaink örömmel elfogadták.

A táborból hazaérve ismét szereplési lehetőség várt a táncosainkat, aminek egy táncos mindig örül. Augusztus 7.-én Komlóska Napján vendégszerepeltünk.

Augusztus 14.-én a Hercegkút Értékeinek Bemutató rendezvénysorozat kulturális részének ismét aktív részesei voltak táncosaink.

Az ezt követő hét sem telt el eseménytelenül hiszen készültek a Szatmárnémeti fesztiválra, ahol Augusztus 20-22.e között vendégszerepeltek táncosaink.

20-án délután 4.-órákor indultak és körülbelül 8.-órákor érkeztek meg, a Szatmárnémeti Német Ifjúsági Házba, ahol vacsorával várták a csoportot.

A tarjáni táborozáson

A szállás egy külvárosi kollégiumban volt. Másnap a Jugendhausbeli reggeli után körbevezették a csoportot a városon, majd ezt követően a fesztiválon szereplő és környékbeli csoportok táncot tanítottak egymásnak. Az ebédet a Sváb Találkozó követte, mely felvonulással kezdődött, amit pedig a műsor követett. A műsort követően koncerttel kedveskedtek a vendégeknek. Koncert után bőséges svédasztal várta a táncosokat, majd a napot egy kis mulatság zárta.

Vasárnap délelőtt a csoport egy német nyelvű misén vett részt, amit délután egy Csanálosi utazás követett. A 20.Csanálosi Sváb Fesztiválon is szerepeltek táncosaink, mely a számos csoport felvonulásával kezdődött, majd a színes műsorral folytatódott. A műsor után a táncosok sváb ételkülönlegességeket kóstolhattak pl.: strudli (lekvárral, túróval, vagy burgonyával töltött tésztaféle olajban kisütve). Ezt követően délután a csoport hazaindult Magyarországra. A társaság nagyon jól érezte magát, a vendéglátók pedig nagyon barátságosak és vendégszeretők voltak.

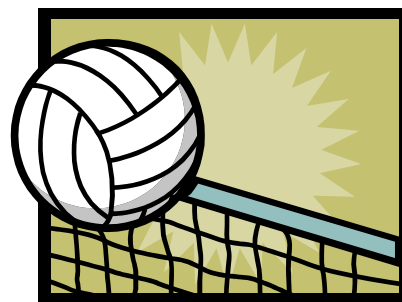
Szeptember 11.-én Diósgyőrben szerepelt többek között egyesületünk csoportja is a Német Nemzetiségi Régiós Fesztiválon, ahol a megyei kisebbségi önkormányzatok különböző művészeti és egyéb csoportokkal szórakoztatták a közönséget.

Eseménydús nyár áll mögöttünk, ami bizonyítja, jó az amit csinálunk, hiszen a különböző kulturális csoportoknak motiváció, ha az, amivel dolgoztak, dolgoznak a közönség örömét szolgálja.

Borsósné Fischinger Henrietta
Heimat Néptánc Egyesület elnök-helyettese

(fotók: Szatmárnémeti fellépés)

Megye III. osztály
ZEMPLÉN Csoport 2010/2011. 5-8. forduló

5. forduló, Szeptember 26. Vasárnap 16⁰⁰

Hercegekút – Vajdácska 5:3

IFI 4:2

Gyana G, Egyed S, Zajác Á, Kiss G, Hoffmann L, Ringer I, Kiss A, Egyed A, Ródé Zs, Kerchner R (Braun Zs), Balogh T (Szabó G)

Gólszerzők: Egyed A(2), Ródé Zs(2), Szabó G

6. forduló, Október 03. Vasárnap 15⁰⁰

Hercegekút – Ricse 1:7

IFI 5:1

Gyana G, Egyed S, Zajác Á, Kiss G, Hoffmann L, Ringer I, Kiss A, Egyed A, Ródé Zs, Szabó G

Gólszerző: Egyed S

7. forduló, Október 10. Vasárnap 15⁰⁰

Hollóháza - Hercegekút 5:0

IFI 1:1

Gyana G, Egyed S, Zajác Á, Kiss G, Hoffmann L, Ringer I (Hoffmann M), Kiss A, Egyed A (Hoffmann R), Ródé Zs (Braun Zs), Balogh T, Szabó G (Spinda B)

8. forduló, Október 17. Vasárnap 14³⁰

Hercegekút - Makkoshotyka 7:4

IFI 4:1

Gyana G, Egyed S, Hoffmann L, Pandák P, Kerchner R, Ringer I (Spinda B), Kiss A, Egyed A, Ródé Zs, Braun Zs, Szabó G

Gólszerzők: Ródé Zs(5), Egyed A, Spinda B

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

RENDŐRSÉG: 107,
SP-I RENDŐRKAPITÁNYSÁG: 513-030
TELEPÜLÉSŐR: 06-30-955 8494
MEZŐŐR: 06-30-553 3330
POLGÁRŐRSÉG: 06-30-475 7133
ÖNKORMÁNYZAT: 346-101

Hercegekúti Hírek

Hercegekút község információs lapja

Kiadja: Hercegekútért Közalapítvány
Felelős kiadó: Borsósne Fischinger Henrietta
Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő
Hercegekút, Petőfi u. 110.
Megjelenik: havonta
Nyilvántartási szám:
ISSN 2060-4483
Nyomdai munka: Sárospataki Nyomda